

NIEUWSBRIEF 2010/07

Vlaams Actieplan Armoedebestrijding van de Vlaamse Regering in laatste rechte lijn: tijd om kleur te bekennen!

De Vlaamse Regering legt momenteel de laatste hand aan een nieuw Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA) voor de komende 5 jaar. Op vrijdag 2 juli zou dit plan ten laatste goedgekeurd worden op de Vlaamse Regering. Het Vlaams Netwerk gaf de afgelopen maanden op tal van momenten input vanuit en samen met mensen in armoede, en verwacht nu duidelijke engagementen.

Het belang van dit plan mag niet onderschat worden, een aantal belangrijke uitdagingen moeten immers dringend een antwoord krijgen. We sommen er enkele op:

- Het Pact 2020 van de Vlaamse overheid stelt dat elk gezin, ongeacht de samenstelling, in 2020 over een inkomen moet beschikken dat minstens de Europese armoededrempel bereikt. Welke stappen worden hier de komende 5 jaar in gezet? Een van de mogelijke grote hefboomen waar Vlaanderen over beschikt om dit te bereiken is het toekennen van een huursubsidie aan de laagste inkomens. Op het einde van de vorige legislatuur werd dit reeds beloofd voor een eerste kleine groep van mensen die 5 jaar op een wachtlijst staan voor een sociale huurwoning, maar dit is nog steeds niet geregeld. Komt dit er snel? En wanneer volgt de broodnodige volgende stap met een uitbreiding van de huursubsidie tot de laagste twee inkomensdecielen?
- De rol van wijkgezondheidscentra in kansarme buurten in Vlaanderen zal versterkt en uitgebreid worden volgens het Vlaams Regeerakkoord. Deze centra spelen een cruciale rol in het recht op gezondheidszorgen voor vele mensen in armoede. Hoe plant de Vlaamse Regering deze versterking de komende 5 jaar, met welk budget?
- Het Vlaams Regeerakkoord stelt dat alle mensen met schuldproblematiek toegang moeten hebben tot kwaliteitsvolle schuldbemiddeling. Hiervoor zal een subsidiesysteem voor de diensten schuldbemiddeling uitgewerkt worden. Een onderzoek is ondertussen opgestart, maar hoe zal dit verder (budgettair) uitgewerkt worden?
- Er worden reeds stappen gezet om mensen in armoede beter te ondersteunen in hun weg naar werk (in het kader van het Werk en Investeringsplan), maar hoe zal er werk gemaakt worden van een stijging van kwalitatieve duurzame jobs waar mensen in armoede toegang tot hebben?
- Mensen in armoede moeten alle kansen krijgen om aan cultuurcreatie te doen. Het is dan ook van belang dat de Vlaamse Regering ervoor zorgt dat sociaal-artistieke projecten mensen in armoede bereiken en de emancipatie van mensen in armoede vergroten.
- Er wordt deze legislatuur gewerkt aan de hervorming van het secundair onderwijs. Welke initiatieven neemt de Vlaamse Regering om de organisatie van het secundair onderwijs flexibeler te maken en om de kosten voor ouders in het secundair onderwijs beheersbaar te maken? Wordt er gedacht aan een studietoelage op maat, afhankelijk van de richting die men volgt in het secundair onderwijs?
- Het Vlaams Regeerakkoord spreekt over de verdere uitbouw van de ondersteuning aan verenigingen waar armen het woord nemen. Ook de mogelijkheid tot inschakeling van opgeleide ervaringsdeskundigen wordt verruimd. Hoe geeft de Vlaamse Regering hier verder vorm aan?

Na een jaar werking van de Vlaamse Regering is een definitief antwoord (inhoudelijk en budgettair) op een aantal van deze vragen het minste wat mensen in armoede mogen verwachten! Een aantal andere vragen moeten een duidelijke timing meekrijgen in het komende VAPA.

De aanpak van kinderarmoede

Vlaanderen heeft in het kader van Vlaanderen in Actie zichzelf tot doel gesteld om tegen 2020 kinderarmoede minstens te halveren. Het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen organiseerde daarom, met de steun van Vlaanderen In Actie, op 11 mei een forum kinderarmoede, waar meer dan 70 mensen in armoede uit diverse verenigingen zelf hun stem lieten horen over de problematiek: Wat betekent het voor een kind of jongere om in armoede te leven? Welke impact heeft armoede op kinderen en jongeren? Waarop moet ingezet worden om kinderarmoede tegen te gaan?

De verhalen, ervaringen, knelpunten, voorgestelde oplossingen en beleidsaanbevelingen van mensen in armoede die verzameld werden op dit forum, zullen in het najaar, wanneer België het Europees voorzitterschap op zich neemt, worden gepresenteerd in een standpuntenpakket. Met dit standpuntenpakket hopen we dat de ambitie van de overheid om kinderarmoede tegen te gaan ook daadwerkelijk kan leiden tot acties en resultaten. Het Vlaams Netwerk wil immers niet dat de strijd tegen kinderarmoede blijft bij loze beloftes, want niemand kiest ervoor om arm te zijn, zeker kinderen en jongeren niet.

Lees [hier](#) de speech van minister-president Peeters na bij de opening van dit forum.

Vlaams netwerk reageert op de communicatie rond de nieuwe strategie Europa 2020

Vlaams Netwerk en BAPN volgen de ontwikkelingen van de nieuwe Europese Strategie "Europa 2020" op de voet. Armoedebestrijding wordt in de Mededeling van de Europese Commissie op 3 maart 2010 opgenomen als één van de vijf centrale doelstellingen. Dit is een positieve evolutie. Jammer genoeg moeten we vaststellen dat concrete indicatoren om de armoede te bestrijden, uitblijven. Verder ontbreekt het inzicht dat armoedebestrijding niet opgelost zal worden door iedereen aan het werk te krijgen, dat het investeren in een goed economisch klimaat niet vanzelf welvaart voor iedereen met zich meebrengt,... De EU moet verdere stappen ondernemen naar een RECHTVAARDIG Europa. Voor de meer uitgebreide reactienota zie [bijlage](#).

TOESPRAAK DOOR KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER-PRESIDENT EN
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Forum Armoede

11 MEI 2010

Dames en heren, geachte aanwezigen,

Blij u hier zo talrijk en vanuit zoveel hoeken te mogen begroeten op dit forum voor armoede. Een forum dat, zoals u weet, georganiseerd wordt vanuit het ViA-gebeuren, waar we de ambitie hebben onderschreven om tegen 2020 een topregio te zijn in Europa. Wel, beste aanwezigen, het spreekt vanzelf dat als we onze aandacht niet richten op en onze middelen niet gebruiken om armoede en sociale uitsluiting terug te dringen, we in deze ambitie niet zullen slagen. Iedereen weet dit. En zeker nu, terwijl de crisis zich manifesteert, is de nood aan een Vlaanderen in Actie essentieel.

Niet in het minst voor onze kinderen, die de toekomst van onze regio uitmaken.

Vooraleer we overgaan naar een aantal belangrijke beleidsmaatregelen, geef ik graag een aantal cijfers en gegevens rond kinderarmoede mee die de studiedienst van de Vlaamse regering voor ons heeft opgezocht. Zo blijkt dat in de laatste jaren het armoede percentage bij kinderen in Vlaanderen tussen 11 en 14% schommelt. Vandaag riskeren ongeveer 127.000 kinderen om in armoede terecht te komen. Als we dit vergelijken in een Europees perspectief bekleden we daarmee de derde plaats. Enkel Denemarken en Slovenië doen het beter dan ons. Dat is dus op zich niet slecht, maar we het kunnen ongetwijfeld nog veel beter doen.

Als we dit meer in detail bekijken, onderscheiden we een tweetal gezinstypes die sneller in armoede kunnen vervallen. Een eerste gezinstype is wanneer beide ouders niet werken. Daar beschikken bijna 2 op de 3 gezinnen over een inkomen dat niet hoger ligt dan de armoededrempel.

Zo goed als 6%, of 72.000 kinderen leven in zo een situatie. Daarnaast zijn er ook heel wat kinderen die leven in eenoudergezinnen. Daar moeten 3 op de 10 eenoudergezinnen rondkomen met een inkomen onder de armoededrempel. Al zegt wel 40% van deze gezinnen dat ze het heel moeilijk hebben om de eindjes aan elkaar te knopen.

Belangrijk te weten is ook dat de helft van de kinderen die in een gezin leven met een inkomen onder de armoededrempel, terug te vinden zijn in zes steden in Vlaanderen: Antwerpen, Gent, Leuven, Mechelen, Genk en Menen. Kansarmoede is ook gekleurd: bijna 6 op de 10 hadden bij de geboorte niet de Belgische nationaliteit.

Tot slot zijn deze kinderen vaak gehinderd in een goede en gezonde ontwikkeling: ze kunnen vaak niet op vakantie, hebben niet altijd toegang tot gezondheidszorgen, leven in een vervuilde omgeving en de kans op laaggeletterdheid stijgt nog.

Dames en heren,

Voor de Vlaamse regering is de strijd tegen armoede een absolute prioriteit. We hebben een Vlaamse minister van armoedebestrijding die zich maximaal inzet voor deze problematiek en we werken aan een nieuw actieplan armoedebestrijding dat we hopen af te ronden voor het zomerreces.

Samen met de sociale partners en het middenveld hebben we ons geëngageerd rond een aantal concrete doelstellingen:

- Tegen 2020 moet elk gezin een inkomen hebben dat de Europese armoededrempel bereikt
- Een halvering van het aantal kinderen dat geboren wordt in armoede
- Beperking van de laaggeletterdheid tot 3%
- Halvering van het aantal woningen met structurele tekortkomingen.

Vandaag maken we verder werk van deze doelstellingen. Deze doelstellingen mogen geen loze woorden blijven.

We zullen daarom jaarlijks de vooruitgang van deze doelstellingen meten. Ik overloop enkele acties die essentieel zijn voor de strijd tegen kinderarmoede en die intussen opgestart zijn of worden opgestart:

Werk is in de eerste plaats een krachtige hefboom in de strijd tegen armoede. Zo blijven aangepaste trajectbegeleiding en alternatieve sociale arbeidscircuits essentieel. En daar is goed nieuws te melden. Volgens een recente evaluatie van de VDAB, is het aantal werkzoekende ouders uit eenoudergezinnen dat in het afgelopen jaar een opleiding heeft gevolgd, toegenomen met bijna 9%. Het premiestelsel dat voorziet in een stimulanspremie voor alleenstaande ouders die een opleiding volgen, heeft dus zeker zijn vruchten afgeworpen.

Daarnaast hebben we ook in het werkgelegenheids- en investeringsplan speciale aandacht besteed aan arbeidsmarkttrajecten voor kwetsbare mensen. In de komende periode gaat dat over 500 trajecten voor mensen in armoede. We hopen dat deze begeleiding snel goede resultaten mag opleveren.

Ten tweede worden er ook vanuit onderwijs belangrijke inspanningen gedaan. Op dit moment - en dat zal niemand verwonderen - is de socio-economische achtergrond van kinderen nog té bepalend voor hun (latere) kansen in het onderwijs. Dat betekent dat we verder moeten inzetten op het wegwerken van barrières. De beleidsinitiatieven die in vorige legislatuur zijn genomen, worden nu onverkort verder gezet.

Ik denk bijvoorbeeld aan de invoering van een maximumfactuur in kleuter- en lager onderwijs en aan het voorzien van een schooltoelage vanaf drie jaar. Met deze toelage willen ouders stimuleren om hun kind al vroeg te laten deelnemen aan het schoolgebeuren. Daarnaast willen we scholen ook stimuleren om diversiteit, van welke aard die ook mag zijn, te begrijpen, en er op een positieve manier mee om te gaan. Daarover gaat het gelijke kansenbeleid en het zorgbeleid. Het is evident dat een goede begeleiding en een goede vorming van elk kind cruciaal is om het vicieuze cirkel van armoede te doorbreken.

Tot slot wordt er vanuit het welzijnsbeleid heel wat ondernomen om kwetsbare gezinnen te bereiken. Zo zijn in provinciale afdelingen doelgroepconsulenten actief die werken met maatschappelijk kwetsbare gezinnen binnen een bepaalde regio. Gezinsondersteuners werken in regio's waar er veel kinderen worden geboren in kansarme gezinnen. Er zijn ook inloopteams die instaan voor onthaal en de opvoeding helpen ondersteunen. Zij worden hiervoor speciaal opgeleid. En uiteraard is er ook de organisatie van de kinderopvang zelf.

Zeer recent - op 30 april - heeft de Vlaamse regering ook een nieuw concept voor kinderopvang goedgekeurd dat uitdrukkelijk aandacht geeft aan deze problematiek. In dit concept is betaalbaarheid belangrijk, maar ook de toegang tot het aanbod van kinderopvang. We stimuleren dit bijvoorbeeld via initiatieven zoals een lokaal loket, betere informatiedoorstroming en een actieve toeleiding naar kinderopvang. Dit moet ertoe bijdragen dat kwetsbare gezinnen dezelfde

garantie op kinderopvang krijgen als andere gezinnen.

Dames en heren,

Het ondersteunen van onze gezinnen, is maatschappelijk gezien een zeer belangrijke en waardevolle keuze. Het wil in de eerste plaats zeggen dat we toekomstige samenleving een maximale kans op slagen willen geven. En willen dat ook maximaal doen met u, organisaties, publieke en private instellingen, de bedrijfswereld... en ook met de verschillende overheden. Armoede kan maar bestreden worden, als er op verschillende niveaus wordt samengewerkt en er complementaire maatregelen worden genomen.

Zo heeft de federale regering de koopkracht van de gezinnen versterkt via aanpassingen van de kinderbijslag-regeling. Daarbij werden ook eenoudergezinnen niet vergeten. Elk eenoudergezin dat moet leven van een inkomen onder de inkomensgrens, krijgt dezelfde sociale toeslag. Dit zijn vanzelfsprekend zeer belangrijke maatregelen en we hopen samen met de nieuwe federale regeling die binnenkort zal

worden verkozen de strijd rond armoede zo goed
mogelijk voort te kunnen zetten.

Beste aanwezigen, als ik om me heen kijk, zie ik heel veel engagement om armoede en sociale uitsluiting te bestrijden. Ook op het terrein ben ik heel veel solidariteit tegengekomen bij heel wat kleinere en grote organisaties op verschillende plaatsen in Vlaanderen. Samen zullen we in het Europese jaar van bestrijding van armoede, tot echte doorbraken kunnen komen. En vandaag worden hier opnieuw sterke bijdragen aan geleverd. Met dit initiatief zetten we opnieuw concrete stappen om kinderarmoede en sociale uitsluiting te bestrijden.

Ik kijk alvast uit naar de resultaten ervan die we zullen meenemen in verdere besprekingen en acties hieromtrent. Ik wens u op deze forumdag van harte heel inspiratie, luisterbereidheid en bereidwilligheid toe. Zodat we samen maximaal streven naar een hoopvolle toekomst voor elk kind. Een warme samenleving voor elke Vlaming. Ik dank u.

Belgisch Netwerk Armoedebestrijding (BAPN)

Vooruitgangstraat 333/6 | 1030 Brussel | België

mail : info@bapn.be | website : www.bapn.be
tel : +32 (0)2/265.01.53 | fax : +32 (0)2/265.01.55

Nota over de ontwikkelingen van een nieuwe Europese Strategie 29 april 2010

Deze reactienota is gebaseerd op:

- a. Mededeling van de Europese Commissie. Europa 2020. Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei. 3.3.2010. Brussel. COM(2010) 2020 definitief.*
- b. Conclusies van de Europese Raad van 25/26 maart 2010. 26.3.2010. Brussel. CO EUR 4.*
- c. Council Recommendation on broad integrated guidelines for the economic policies of the Member States and of the Union. Part 1 of the Europe 2020 Integrated Guidelines. Brussels. COM(2010) 193.*

Inleiding

Het Belgisch Netwerk Armoedebestrijding (BAPN) heeft kennisgenomen van de laatste ontwikkelingen omtrent de strategie 2020 (docs. zie boven). Dat armoedebestrijding wordt opgenomen als één van de vijf *headline targets*¹ en vervolgens als één van de geïntegreerde richtsnoeren, is een **positieve evolutie**. De Europese Raad van 25 en 26 maart 2010 heeft echter aangetoond hoe moeilijk het is om voor deze doelstelling een concrete indicator of streefcijfer voorop te stellen. Nochtans is een concretisering van deze doelstelling cruciaal wil men resultaat afleveren in de strijd tegen armoede. In het Europees Jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, verwacht BAPN een serieus engagement door het voorop stellen van een ambitieus percentage om de armoede tegen 2020 terug te dringen, een reductie van 25% tegen 2020 is onvoldoende. Daarbovenop wordt in de Aanbeveling van de Raad armoedebestrijding in de richtsnoeren ondergeschikt aan het werkgelegenheidsbeleid, maar armoedebestrijding moet nu net als volwaardige doelstelling op zich worden erkend. **BAPN betreurt dat de EU-lidstaten er niet in geslaagd zijn een concreet streefcijfer voorop te stellen en dat de verwoording van deze vijfde headline target in de conclusies van de Europese Raad is afgezwakt.**

- 1. In Europa 2020 wordt de financiële en economische crisis als ultieme reden aangehaald om over te gaan tot een andere aanpak; 'no more business as usual'.** De economische crisis wordt zo als dekmantel gebruikt voor het niet-slagen van de Lissabonstrategie.

In deze stelling gaat men voorbij aan volgende vaststellingen:

- Dat ook vóór die economische crisis (2007), zelfs in periodes van economische hoogconjunctuur, de sociale situatie reeds ontoelaatbaar was, met een armoedecijfer van 1 op 6 van Europeanen met een verhoogd armoederisico (2008) en 8% werkende armen in de EU;
- Dat ook vóór die economische crisis verschillende van de Lissabondoelstellingen, waaronder werkzaamheidsgraad van 70%, niet werd gehaald.

¹ In de Engelstalige communicatie gebruikt men de term 'headline target', wat in het Nederlands officieel vertaald werd naar 'centraal streefcijfer'. Dit is soms verwarrend net omdat vandaag blijkt dat er nog geen concreet cijfer aan armoedebestrijding wordt gehecht. In de rest van de tekst zal om die reden van headline target worden gesproken.

2. **De zogenaamde 'andere aanpak', stoelt op principes die we ook reeds in de Lissabonstrategie terugvinden.** De driehoeksredenering groei-job-welvaart (aanmoedigen van een gunstig klimaat voor economische groei, om zo meer jobs te creëren en algemene welvaart te verwezenlijken) wordt opnieuw verankerd in de strategie. De realiteit heeft ons echter geleerd dat groei niet automatisch leidt tot jobcreatie, welvaart en sociale cohesie, hoge welvaart kan gepaard gaan met een hoog armoedepercentage. Dit wijst op de ongelijke verdeling van die welvaart onder de bevolking en dus op de nood aan sterkere herverdelingsmechanismen.
3. **In de Mededeling van de EC van 3.3.2010 ontbreekt de wil om te bouwen aan een RECHTVAARDIG Europa.** De ambitie om vanuit Europa een sterk sociaal beleid te voeren, wordt afgezwakt, dit op een moment waarop de nood het hoogst is om een kwalitatieve sociale bescherming en toegang tot grondrechten (recht op een kwalitatieve en betaalbare woning, op degelijk onderwijs, kwalitatief en duurzaam werk,...) voor iedereen te verzekeren.
4. **Er is nood aan de validering van instrumenten die het mogelijk maken om deze headline target van armoedebestrijding te meten en op te volgen. Deze instrumenten moeten de lidstaten aanzetten resultaten te leveren en vooruitgang te boeken.**

Een maat die op Europees niveau reeds bestaat is de definitie van armoede volgens de **Europese Armoedegrens** die gelijk is aan **60% van het nationaal mediaan inkomen**. Mensen met inkomens onder deze 60% hebben een verhoogd armoederisico. Dit is een instrument dat is goedgekeurd op Europees niveau, door alle lidstaten, laten we dit instrument dan ook gebruiken om armoede uit te roeien.

Volgende instrumenten kunnen aanvullend gebruikt worden:

- In een onderzoek van de KHKempen², stelt men een **korf** samen **van wat mensen minimaal nodig hebben om een menswaardig leven te kunnen leiden** (vb water, gas, huur, gezondheidszorg,...). Belangrijk is de invalshoek waarvan vertrokken wordt, zijnde de rechten van ieder mens. Aan deze korf koppelt men een bedrag, wat uiteindelijk hoger ligt dan de Europese Armoedegrens van €878 in België.
- **De gini-coëfficiënt**, een getal dat de ongelijkheid en de kloof tussen inkomens uit een bepaalde regio weergeeft.

BAPN maakt zich zorgen over de uiteindelijke implementatie van deze doelstelling in de verschillende lidstaten. Wij vragen dat lidstaten verplicht worden om ook voor deze vijfde headline target duidelijk aan te geven welke concrete (deel)doelstellingen zij voorop schuiven om het streefcijfer te bereiken; welke de geplande acties zijn en welk doel ze hebben; op welke manier zij relevante stakeholders hierin betrekken. Aan onvoldoende inspanningen, vragen wij sancties te koppelen. **Zoniet, zal armoedebestrijding opnieuw in de marge terecht komen.** De sociale Open Methode van Coördinatie (OMC) biedt ons hiertoe reeds een aantal handvatten, maar moet versterkt worden.

---

² Storms, B. & Van den Bosch, K. (2009). *Wat heeft een gezin minimaal nodig? Een budgetstandaard voor Vlaanderen*. Leuven: Acco

5. Armoedebestrijding vereist een integrale aanpak. Die ontbreekt nog teveel in de Mededeling van de EC van 3.3.2010.

BAPN dringt erop aan dat voor elke maatregel de impact hiervan wordt nagegaan op maatschappelijk kwetsbare groepen, dit kan bvb. door een armoedetoets. Op die manier gaan we preventief de armoede bestrijden. Voor nog teveel maatregelen is het Matteüseffect merkbaar. In de Mededeling van de EC van 3.3.2010 spreekt men bijvoorbeeld over het opstellen van een aantal principes rond 'levenslang leren'. BAPN stelt voor dat één van deze principes inhoudt dat dit aanbod vooral en in de eerste plaats gericht moet zijn naar die mensen die geen opleiding hebben gehad, die de kans nog niet hebben gekregen. Vandaag is het discours over levenslang leren nog teveel gericht op diegene die reeds een opleiding hebben, dit laatste wordt ook in de Mededeling van de EC van 3.3.2010 erkend.

6. Het werkgelegenheidsbeleid van de EU maakt het voor mensen in armoede vaak onmogelijk om toegang te vinden tot een kwalitatief arbeidscircuit.

- De headline target 75% werkzaamheidsgraad, duwt mensen richting laag kwalitatieve jobs door een eenzijdige fixatie op de kwantiteit of het aantal jobs. Het zijn nu net deze jobs die geen verandering in de armoedesituatie teweeg brengen. Wij vragen dat de nadruk niet zozeer ligt op het percentage van de actieve bevolking die een job hééft, wel het percentage van de bevolking dat in een **duurzame en kwalitatieve job** tewerkgesteld zijn. Zo is ook het huidige flexicuritydenken nefast voor mensen met een zwakke positie op de arbeidsmarkt.
- De rechtlijnige redenering die we terugvinden in de Mededeling van de EC van 3.3.2010 en in de Aanbeveling van de Raad, dat werk automatisch mensen uit armoede haalt, gaat niet op. Werk is niet dé oplossing om armoede te bestrijden. Getuige daarvan de 8% werkende armen in de EU zoals we reeds vroeger aangaven.
- De aanbeveling die in oktober 2008 werd aangenomen door de Europese Commissie rond de **actieve inclusie van personen uitgesloten van de arbeidsmarkt**, wordt op geen enkele wijze geïntegreerd. Deze aanbeveling combineert drie elementen die noodzakelijk zijn wil werk een instrument zijn om uit armoede te geraken, zijnde een inclusieve arbeidsmarkt, een toereikend inkomen en toegang tot kwalitatieve diensten. (zo zal de toegang tot een kwalitatieve sociale woning de persoon enige stabiliteit geven waardoor de stap naar werk kleiner wordt) Deze aanbeveling zou niet alleen moeten worden opgenomen in het werkgelegenheidsbeleid van de EU, maar ook een richtlijn moeten worden.

7. De Europese Unie moet de lidstaten stimuleren om een meer herverdelend fiscaal systeem te ontwikkelen, dit kan via een richtsnoer. De huidige regelgeving houdt de kloof tussen arm en rijk in stand, en vergroot ze.

Vb. mensen in armoede komen niet in aanmerking voor de installatie van zonnepanelen omdat ze a) in de meeste gevallen geen eigenaar zijn van eigen huis en b) als ze dit wel zouden zijn, het bedrag dat je eerst moet neerleggen, onhaalbaar is. Ook hier zien we het Matteüseffect vaak terugkomen.

8. Efficiënte armoedebestrijding is vertrekken vanuit de participatie van mensen in armoede. Zij kunnen het best de knelpunten en problemen aangeven

en oplossingen aanreiken die voor hen een uitweg uit armoede mogelijk maken. BAPN vraagt voor een investering in deze participatiestructuur, waarvoor sterke basisorganisaties die rechtstreeks werken met mensen in armoede, moeten kunnen worden gestimuleerd (door de toegang tot ESF-middelen ook en vooral aan hen te verzekeren). De Europese Unie moet een kader aanreiken dat lidstaten aanmoedigt om de participatie van mensen in armoede structureel in de beleidsvorming mee op te nemen.